כמו שנגח שור חמור וגמל. דבבא קמא (דף נ:) דנעשה מועד לכל ולא אמרינן עד שיהא מועד בשלשה בכל מין ומין דהאיל והועד שלשה עניותיו בשלשה מינין אין זה מקפיד על מין אחר אף כאן לא בא שלשה דברים לידו בבת אחת אלא כולן משום שמועה. לא שמועה היה תכיף דמשמע בדבר תורה אור אחד מחזיקין אותו בשועה הוה הדר ביה: זכור. אם נאמר זכור אין לך להוציא אלא את הנשים עכשיו שנאמר זכורך בא להוציא אף טומטום ואנדרוגינוס עם הנשים: עשיס פטורות. בפ"ק דקדושין (דף לד:) יליפינן לה: מהקהל. דהוי נמי מצות עשה שהזמן גרמה ונשים חייבות: אמת קרא למעוטי ספיקא. בתמיה למה לי קרא, מהיכא תיתי לן לחייבה: כשביעי מבמוך. אלא שהגיד טמון דהא ודאי זכר הוא הלכך אינטריך קרא למעוטי: המקמן. מפרש במסכת כתובות (דף עז.) המקמן בידו עותה כלבים, ואומר אני כי נתקן בהן עורות שקורין קורדו"ן שמעבדין אותן בעותה כלבים: והמלרף נחשת. שמגרפו במקום שחופרין אותו מן הקרקע כדמפרש במסכת כתובות (שם) וכל אלו ריתן רע ואין יכולין לעלות עם חביריהם: כדאמרן. זכור להוציא את הנשים: לה לה מאשה. כתיב הכא וכתב לה (דברים כד) וכתיב התם לו תפשה לא נתן לה (ויקרא יט): לא נגרכה כו'. מיהו למשנה אחרונה הוא וכידוע לכוף אם רבו חייב לתן לו אלא לתן לאחר: דבר אחר כו'. פרש לבעלי קבין "מפעמים" נפקא כדאמרינן לעיל הלכך "רגלים" למעוטי מי שאינו חייב לבד מרגליו: מפנקי

[תוס' מרומי' פ"ל]

[קדושין לה:]

[נרכות כ: ערוכין כז. קדושין כט.]

[ופי' נרכות סה. וכרש"ל שם ד"ס בזמן וכרש"ל כתובות עז. ד"ה המקמן כו' ופ"ש]

[נכתובות מח: מלין כב:]

[ל"ל דתניא]

[סוכה כח:]

נקמן ז:

"כל זכורך" מי שיכול לעלות עם כל זכורך יצאו אלו שאינן ראויין לעלות עם כל זכורך: נשים ועבדים שאינן משוחררים וכו': בשלמא נשים כדאמרן אלא עבדים מנלן? אמר רב הונא אמר קרא "אל פני האדון ה'" מי שאין לו אלא אדון אחד יצא זה שיש לו אדון אחר, הא למה לי קרא מכדי "כל *מצוה שהאשה חייבת בה עבד חייב בה, כל מצוה שאין האשה חייבת בה אין העבד חייב בה *דגמר "לה לה" מאשה? אמר רבינא *לא נצרכה אלא לומי שחציו עבד וחציו בן חורין דיקא נמי דקתני נשים ועבדים שאינן משוחררין מאי "שאינן משוחררין" אילימא שאינן משוחררין לגמרי ומאי נינהו "מי שחציו עבד וחציו בן חורין" ש"מ: והחיור, והסומא, והולה, והזקן: תנו רבנן "רגלים *פרט לבעלי קבין" דבר אחר "רגלים" פרט לחיור ולחולה ולסומא ולזקן ולשאינו יכול לעלות ברגליו "ושאינו יכול לעלות ברגליו לאתויי מאי? אמר רבא לאתויי מפנקי

[ל"ל ד"ה]

[מיר סח.]

[כריתות ז:]

[קדושין כג.]

[ניעין לה: מה:]

[ל"ל ג. מכלין ב:]

[שמות כ: לעיל ג. יומות קג. ערכין יב:]

[ל"ל ל"ל]

[ל"ל ל"ל]

[ל"ל ל"ל